

Tanulói Jogok Nyilatkozata

április 2, 2013

Embernek születtem. A tanulás veleszületett képességem. A kezdetektől fogva él bennem a rácsodálkozás képessége, tele vagyok kíváncsisággal és tanulási vágygal. Úgy tekintek magamra – és ezt másoktól is elvárom, – mint aki tud és akar is fejlődni, tanulni.

1. Jogom van biztonságos környezetben tanulni.

Jogom van olyan környezetben tanulni, amely mentes az erőszaktól, drogoktól és egyéb olyan hatásoktól amelyek a fizikai vagy pszichikai épségemet veszélyeztetnék.

2. Jogom van magamat elfogadni olyannak amilyen vagyok és jogom van ahhoz is, hogy mások is így fogadjanak el.

Jogomban áll önmagam lenni és önmagamat szeretni csakúgy, mint identitásomat saját magamnak meghatározni. Jogom van ahhoz, hogy ne mások önbeteljesítő jóslatai alapján alakítsam életemet. Az iskolának nem az a szerepe, hogy a tanulók jellemét, személyiségét vagy kulturális identitását megváltoztassa.

3. Jogosult vagyok mások tiszteletére és jogom van a saját magam döntsem el mit tekintek sikernek.

Jogom van a magam dolgaiban döntéseket hozni és jogomban áll, hogy erőfeszítéseimet a saját elképzeléseim szerint, – az iskolában használt értékelési rendszertől eltérő módon, – ítéljem meg.

4. Jogom van a nekem legmegfelelőbb tempóban és módszerekkel tanulni.

Elvárom, hogy egyszeri és megismételhetetlen egyénként ismerjenek el. Lehet, hogy más ütemben és más módon tanulok, mint a többség. Tudatában vagyok, hogy vannak olyan területek,

ahol kiemelkedő teljesítményre vagyok képes, míg más területeken nehézségeim lehetnek.

5. Jogom van feltenni kérdéseimet, bármilyenek is legyenek azok. Jogom van továbbá kinyilvánítani, ha valamit nem értek, mint ahogy megvan a jogom ahhoz is, hogy ne értek bizonyos dolgokat.

Felismerem, hogy a tudás és megértés csak kérdések útján megszerezhetőek. A kérdéseket, amelyek segítenek a világot általam is felfogható fogalmakká alakítani, esetenként fontosabbnak tekintem, mint a kapott válaszokat. Ha nem értek valamit, jogomban áll tovább kérdezni és elvárom, hogy elfogadják, hogy nem szükséges és lehetséges mindent azonnal megérteni. Hihetetlen mennyiségű bizonytalansággal, összezavarodottsággal és tudatlansággal vagyok képes megbírkózni, néha úgy tűnhet, mintha feladnám. Előfordul, hogy valamire nem tudom a választ, és ez nem is zavar túlságosan. Ez nem azt jelenti, hogy ezekben a kérdésekben a tanároktól várok közvetlen segítséget. Szeretném, ha ahhoz segítenének hozzá, hogy saját magam találjak válaszokat, hogy önállóan tanulhassak.

6. Jogomban áll „más”-nak lenni, saját kultúrámmal, véleményemmel és értékrendemmel.

Egyedi személyiségként ismerem a kulturális örökségemet, annak értékeit, és büszke vagyok rájuk. Jogom van ahhoz, hogy ne legyen kötelező mások elvárásainak megfelelnem.

7. Jogomban áll, hogy magam döntsem el mit gondolok, jogomban áll a felettem állók tekintélyét és a tényként kezelt véleményeket megkérdőjelezni.

Szeretem, ha magam alakíthatom a véleményemet. Kritikus gondolkozású akarok lenni. Diákként a szerepem nem az, hogy robot legyek, aki úgy magol be tényeket, hogy nem tudja, honnan származnak az adatok, csak azért, hogy a vizsgákon megfeleljen. Tudom, hogy a tények megváltozhatnak, és

bíztatást kell kapnom ahhoz, hogy meg tudjam különböztetni a tényeket a véleményektől. Nem bízom azokban a hatóságokban, akik eltántorítanak másokat attól, hogy gondolkozzanak.

8. Jogomban áll véleményt nyilvánítani anélkül, hogy attól kéne tartanom, hogy mások kinevetnek, kigúnyolnak.

Jogom van ahhoz, hogy ne gúnyoljanak ki, és ne bántsanak a véleményemért.

9. Jogom van segítséget kérni és kapni.

Nem szabad, hogy szégyenkeznem kelljen, ha támogatásra van szükségem, és segítséget kérek. Ahhoz, hogy a lehetőségeimet a legnagyobb mértékben kihasználjam, segítségre lehet szükségem, és ezt szabadon meg kell kapnom.

10. Jogom van ahhoz, hogy igazságosan értékeljenek és jogomban áll ismerni az osztályzás kritériumait.

Az osztályzatok megállapításának módjával és szabályaival tisztában kell lennem, éppúgy, mint a tantárgy céljaival, hogy felelősen dönthessek a befektetett energiáról. Elvárom, hogy minden osztályzatomról igazságosan, és előítélet nélkül döntsenek.

11. Jogom van véleményt mondani az engem tanító tanárokról és értékelni munkájukat.

Ki tudhatná jobban, mint a diákok, hogyan teljesítenek a tanárok az osztályterekben? Ki más segíthetné a tanárokat – a többi tanáron kívül- hogy jobbá váljanak? Így tehát ahhoz, hogy a tanár tudja mi a hatékony, tisztelettudó, de tárgyra törő visszajelzésre van szükség.

12. Jogom van ahhoz, hogy az önbecsülésemet ne csupán az iskolai teljesítményem alakítsa.

Tudomásul veszem, hogy az osztályzatok nem ösztönzik a tudásvágyat, és azt, hogy a tanulás kedvéért tanuljunk. Nem az

osztályzatokért tanulok. Azt is tudom, hogy az osztályzatok a tanulás fontos dokumentációi. Azonban, mint ilyenek, a legjobb esetben is pontatlanok. A rossz osztályzatok nem jelentik azt, hogy buta vagyok, vagy nem intelligens.

13. Jogomban áll, hogy én határozzam meg korlátaimat, elvárásaimat magammal szemben, hogy meggondolhassam magam, hogy feladhassam a küzdelmet, ha úgy érzem, hogy sikeres vagy éppen sikertelen legyek.

Nem félek attól, hogy tévedhetek, hogy feladok valamit, vagy kudarc érhet. Tudom, hogy vannak határait, és nem érhet veszteség attól, hogy valami másképp van, mint ahogy korábban gondoltam. Más szóval, a jó tanuló megváltoztathatja a véleményét. Valójában a cél az, hogy megváltoztassam a gondolkodásomat, és nem félek attól, hogy ez sikerüljön is.

14. Jogom van hibázni, kockáztatni és találgatni. Jogom van többször és többféleképpen is esélyt kapni, hogy számot adhassak tudásomról.

Jogom, és kötelességem, hogy a hibáimból tanuljak. Értem, hogy a hibáim, a lehetőségek számát csökkentik, így közelebb jutok a megoldáshoz, nem távolabb. Egy tévedés jó barát lehet, egy segítőkész figyelmeztetés. Nem kell, hogy zavarban legyek, vagy szégyenkezzek, amikor tippelve valamire. Nincsenek abszolút, végleges, megváltoztathatatlan megoldásaim minden problémára. Tudomásul veszem, hogy az intelligenciát nem az határozza meg mi az, amit tudunk, vagy nem tudunk, hanem az, mit teszünk, amikor nem tudunk valamit. Azt is tudom, hogy néha egynél több lehetőségre, esetleg eltérő módokra is szükségem van arra, hogy megmutassam, sikeres voltam a tanulásban.

15. Jogom van a saját oktatásommal, osztályommal és iskolámmal kapcsolatos kérdések eldöntésében, – a korom előrehaladtával egyre nagyobb mértékben – részt venni.

A szabadság, és a felelősség ugyanakkor az érmének a két oldala.

Csak annyira vagyok számon kérhető, amennyi szabadságot kapok a választásaimban. Ahogy nővök, és haladok az életben és az iskolában, az egyre több választási lehetőség, így az egyre nagyobb felelősség, alapvető jogom. Az oktatási rendszer feladata, hogy felkészítsen arra, hogy egy szabad, és demokratikus társadalomban éljek. Ezt lehetővé teszi, ha lehetőséget kapok, a részt vételre az oktatással, az osztályommal, az iskolával kapcsolatos döntésekben.

fordította: Horváth Barbara és Vég Anett

Eredeti forrás: [#!/pages/A-Learners-Bill-of-Rights/208142702554103?fref=ts](#)